

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/181/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310209000
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5310209000.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou, v právnej veci navrhovateľa U.. P. M., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. L.. B. č. XXXX/X, Ž., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD, s.r.o., Potočná č. 2835/1A, Čadca, proti odporcovi L.. G. Š., advokátovi, Advokátska kancelária, ul. U. č. XXXX, Č., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa, aby odporca bol zaviazaný ospravedlniť sa navrhovateľovi písomnou formou na jeho adresu ul. L.. B. č. XXXX/X, Ž., za uvedenie nepravdivých skutočností, do 5 dní od právoplatnosti rozsudku v znení: „Týmto sa Vám ospravedlňujem za uvedenie nepravdivých skutočností, že ste dňa 21.11.2008 v čase od 11:20 hod. do 11:50 hod. v budove ORPZ Č. vykonal nátlak na obvineného U. X.Š., nar. XX.X.XXXX a moju koncipientku U.. L. B., aby vo vyšetrovanej trestnej veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 odmietol obvinený vypovedať.“, z a m i e t a .

Súd z a m i e t a aj tú časť návrhu navrhovateľa, ktorou navrhuje, aby súd zaviazal odporcu k povinnosti doručiť písomné ospravedlnenie riaditeľovi Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ v Č., ul. P. č. XXX/XX, za uvedenie nepravdivých skutočností, do 5 dní od právoplatnosti rozsudku v uvedenom znení: „Ospravedlňujem sa kpt. U.. P. M. za uvedenie nepravdivých skutočností, že dňa 21.11.2008 v čase od 11:20 hod. do 11:50 hod. v budove ORPZ Čadca vykonal nátlak na obvineného U. X., O.. XX.X.XXXX a koncipientku L.. G. Š. U.. L.R. B., aby vo vyšetrovanej trestnej veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 odmietol obvinený vypovedať.“

Súd z a m i e t a návrh navrhovateľa, aby odporca bol zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 33.333,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 25.11.2010 žiadal súd, aby po vykonanom dokazovaní rozhodol, že odporca je povinný ospravedlniť sa mu písomnou formou na adresu jeho bydliska ul. L.. B. č. XXXX/X v Ž.C., za uvedenie nepravdivých skutočností, ktoré špecifikoval v rozsudovom návrhu, do 5 dní od právoplatnosti rozsudku v takomto znení: „Týmto sa Vám ospravedlňujem za uvedenie nepravdivých skutočností, že ste dňa 21.11.2008 v čase od 11:20 hod. do 11:50 hod. v budove ORPZ Čadca vykonal nátlak na obvineného U. X., nar. XX.X.XXXX a moju koncipientku U.. L. B., aby vo vyšetrovanej trestnej veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 odmietol obvinený vypovedať.“

Ďalej aby súd uložil odporcovi povinnosť doručiť písomné ospravedlnenie riaditeľovi Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ v Čadci za uvedenie nepravdivých skutočností do 5 dní od právoplatnosti rozsudku v znení: „Ospravedlňujem sa kpt. U.. P. M. za uvedenie nepravdivých skutočností, žer dňa 21.11.2008 v čase od 11:20 hod. do 11:50 hod. v budove ORPZ Č. vykonal nátlak na obvineného U. X., nar. XX.X.XXXX a koncipientku L.. G. Š. U.. L. B., aby vo vyšetrovanej trestnej veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 odmietol obvinený vypovedať.“

Navrhovateľ zároveň žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 33.333,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazať odporcu na náhradu trov konania v rovnakej lehote.

Odporca v písomnom vyjadrení k doručenému návrhu uvádzal, že navrhovateľ ho považuje za zodpovedného za uvedenie nepravdivých skutočností o ňom, čím ohrozil jeho postavenie v zamestnaní. Poukázal na tú skutočnosť, že bol dvakrát prevelený, nakoľko je považovaný za problémového policajta práve v dôsledku vedeného trestného konania a postupu odporcu.

Odporca poukázal na listinný dôkaz predložený navrhovateľom, list s označením „Prevelenie zo dňa 22.4.2010.“ Vo svojom vyjadrení konštatoval odporca, že v uvedenom liste o prevelení nie je uvedené, že navrhovateľ bol prevelený v dôsledku toho, že je nadriadeným považovaný za problémového. Odporca ďalej konštatoval, že je úplne bežnou praxou, že príslušníci polície, prípadne armády sú prevelení. Podľa jeho informácií navrhovateľ bol už niekoľko krát preveľovaný, dokonca bol už i zo služobného pomeru prepustený a preto navrhol súdu, aby si zadovážil osobnú zložku navrhovateľa od jeho zamestnávateľa, v ktorej sa budú nachádzať dôkazy týkajúce sa osoby navrhovateľa a dôvody prevelenia.

Odporca ďalej tvrdil, že pokiaľ navrhovateľ v návrhu uvádzal, že v dôsledku konania odporcu došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, t. j. stresu z negatívnych následkov z nepravdivých obvinení odporcov, pod ktorých vplyvom bol pod zvýšenou kontrolou zo strany nadriadených, čo viedlo k zdravotným problémom navrhovateľa ako, napr. žalúdočné problémy, zhoršenie problémov so srdcom, poukázal odporca na obdobie z minulosti, t. j. v čase, keď ako advokátsky koncipient sa odporca zoznámil s navrhovateľom, ktorý pracoval ako informátor na vrátnici ORPZ v Ž. a pri rozhovore s navrhovateľom už v tom období sa mu navrhovateľ sťažoval na svoje zdravotné problémy so srdcom a zažívacie problémy. Z tohto dôvodu odporca žiadal, aby navrhovateľ predložil svoju zdravotnú dokumentáciu a preukázal svoje tvrdenia.

Skutočnosti tvrdené navrhovateľom o narušení jeho rodinných vzťahov, je podľa názoru odporcu opäť zavádzajúce, pretože v čase začatia tohto konania navrhovateľ spolu s manželkou očakávali narodenie druhého dieťaťa, čo je rozhodne v rozpore s jeho tvrdením, že skutočnosti týkajúce sa pracovno-právnych problémov narušili jeho rodinný život.

Odporca namietal aj nevykonateľný petit návrhu, pretože Úrad justičnej a kriminálnej polície v Čadci už neexistuje.

Odporca ďalej vo svojom vyjadrení uvádzal, že práve navrhovateľ v kruhoch polície znevažuje rôznymi vyjadreniami jeho osobu (teda odporcu) ako advokáta, obhajcu tým, že o ňom šíri nepravdivé informácie a na jeho adresu sa vulgárne a nemiestne vyjadruje. Odporca právne odôvodnil svoj postup v zmysle Zákona o advokácii a poukázal na judikatúru vo veciach ochrany osobnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa kpt. U.. P. M., výsluchom odporcu L.. G. Š., obsahom spisu ORPZ v E. ČVS: ORP-154/2010 vo veci vedenej proti obvinenému kpt. U.. P. M. pre prečin krivého obvinenia, dotazom na disciplinárnu komisiu Slovenskej advokátskej komory v Bratislave, najmä odpoveď Slovenskej advokátskej komory, ktorá sa nachádza na č.l. 79 súdneho spisu, výsluchom svedka U. X., ktorý sa vyjadroval v konaní na pojednávaní dňa 22.9.2011 na č.l. 87 až 89, výpismi z osobnej zložky navrhovateľa, ktorých kópie sa nachádzajú na č.l. 99 až 102 a na pojednávaní z originálnej osobnej zložky boli časti vykonaných dôkazov prečítané, výsluchom svedkov MUDr. F. I.,

lekára Fakultnej nemocnice s poliklinikou v U., U., X., R. B., oznámením ORPZ v Ž., odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie všeobecnej kriminality zo dňa 4.6.2012 pod č. ČVS: ORP-1486/1-OVK-ZA-2011, podľa ktorého je obvinený U. X., nar. XX.X.XXXX stíhaný pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa §-u 346 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 6C/181/2010 (teda výpoveďou ako svedok v tomto konaní oproti výpovedi v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-154/2010 proti obvinenému kpt. U.. P. M.), návrhom na podanie obžaloby vo veci ČVS: ORP-1486/1-OVK-ZA-2011 zo dňa 5.3.2013, obžalobou v tejto veci podanej pod Pv 60/2012-27 zo dňa 20.3.2013, ktorá vec je vedená Okresným súdom v Čadci pod sp. zn. 1T/35/2013 a oboznámením podstatnej časti spisu Okresného súdu Čadca sp. z. 1T/35/2013, v ktorej bol vydaný trestný rozkaz, v ktorom bol U. X. uznaný za vinného z trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy, avšak trestný rozkaz nebol doručený obvinenému a vec doposiaľ nie je právoplatne skončená.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil, že dňa 21.11.2008 sa v zastúpení L.. G. Š. ako obhajcu obvineného U. X., nar. XX.X.XXXX, zúčastnila úkonov v prípravnom konaní na ÚJKP ORPZ v Čadci vtedajšia koncipientka L.. G. Š., U.. L. B. (toho času L.. L. B., Y..). U.. L. B. v deň výsluchu ich klienta U. X. vyšetrovateľom policajného zboru kpt. U.. P. M. pri výsluchu obvineného mal podľa jej tvrdenia menovaný vyvíjať na neho nátlak, i na koncipientku, ktorý spočíval v tom, že ich oboch dvakrát vykázal za dvere kancelárie, aby koncipientka dohovorela obvinenému U. X., aby odoprel vypovedať v jeho trestnej veci, pretože i ďalší spoluobvinení v tejto veci odoprel vypovedať.

Vyšetrovateľ podľa tvrdenia L.. Š. na základe informácie U.. B. mal následne postupovať tak preto, lebo obžalovaný, obvinený U. X. chcel vypovedať, pretože sa predmetného skutku údajne nedopustil, avšak M.. U.. P. M. práve z týchto dôvodov ich vykázal z miestnosti, v ktorej sa vykonával výsluch, aby sa s koncipientkou L.. Š. U.. L. B. o takomto postupe rozprával a aby sa rozhodol, či neodmietne vypovedať.

U.. L. B. mala telefonicky z chodby Policajného zboru v Č. oznámiť L.. Š. stav výsluchu s otázkou, ako má ďalej postupovať a následne U. X. po rozhovore s L.. G. Š. vypovedal a M.. U.. M. zapísal jeho výpoveď v tej časti, v ktorej bol obvinený z lúpeže a v ostatných skutkoch odoprel vypovedať.

O tom, že odoprie vypovedať, sa rozhodol sám. Túto skutočnosť uvádzala vo svojej výpovedi U.. B. vo veci ORPZ E. ČVS: ORP-154/JP-RK/2010. Teda podľa výsluchu U.. B. v uvedenej trestnej veci sa L.. G. Š. o postupe pri výsluchu ich klienta U. X. vyšetrovateľom M.. U.. P. M. mal dozvedieť jednak z informácie poskytnutej U.. L. B. a následne potom aj z rozhovoru s U. X..

L.. G. Š. po takejto informácii zo strany svojej koncipientky napísal sťažnosť riaditeľovi ÚJKP PZ X. Č. dňa 3.12.2008 v podstate s tým obsahom, že navrhovateľ ako vyšetrovateľ ÚJKP PZ X. Č. mal vo veci, v ktorej bol obvinený okrem iných aj U. X. - jeho klient (ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006) dňa 21.11.2008 pri výsluchu U. X. vyvíjať nátlak na obvineného a jeho koncipientku U.. L. B., ktorá sa zúčastnila v substitúcii za obhajcu výsluchu, aby obvinený odmietol vypovedať. L.. Š. zdôvodnil svoj postup tým, že kpt. U.. P. M. sa podobných porušení Trestného poriadku už predtým dopustil najmä tým, že nedodržiaval procesné lehoty na prípravu pred výsluchom jeho klientov a napriek sťažnosti z 3.12.2008 došlo zo strany kpt. U.. P. M. aj k ďalším pochybeniam v iných veciach, keď L.. Š. ako obhajcovi zaslal upovedomenie o úkone až 9.12.2008, hoci sa oznamovaný úkon mal uskutočniť 8.12.2008 a aj v ďalšej veci, keď úkony mali byť vykonané 10.12.2008, ale upovedomenie mu bolo doručené 11.12.2008, pričom aj v predošlom období sa takýchto postupov vyšetrovateľ M. nevyvaroval, na čo ho viac krát ústne L.. G. Š. upozorňoval (z výpovede L.. Š. vo veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006), ktoré tvrdenie odporca opakoval aj vo svojich písomných stanoviskách v tomto konaní a jeho ústnej výpovede účastníka pred súdom.

Svedok U. X., ktorý bol ako svedok vypočutý v tomto konaní (č.l. 87 až 88), potvrdil obsahovo tvrdenia U.. L. B. z trestnej veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006, ktorá výpoveď je v rozpore s výpoveďou uvedeného svedka zo dňa 15.4.2009 v horeuvedenej trestnej veci, v ktorej svedok U. X. naopak vypovedal, že: „...pred výpoveďou bol kpt. U.. M. riadne poučený, pred vyjadrením sa mohol poradiť s U.. L. B. a vyšetrovateľ M. vôbec nehovoril, aby odmietol vypovedať, alebo aby nejako zmenil výpoveď predtým,

ako sa išiel poradiť s advokátkou. Nevyvíjal na neho nátlak a ani ho nenútil in ak vypovedať. Výsluch prebiehal normálne.“

Vo veci ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 8.9.2010 vec postúpil disciplinárnemu senátu Slovenskej advokátskej komory v Bratislave na prejednanie v disciplinárnom konaní, keď v dôvodoch uznesenia uviedol okrem iného: „...v danom prípade sa dá uvažovať, že konanie Mgr. Jany Hanulákovvej ako advokátskej koncipientky napĺňa znaky disciplinárneho previnenia s poukazom na ustanovenie §-u 56 ods. 1 Zákona o advokácii č. 586/2003 Zb. z.“ Vzhľadom na postup vyšetrovateľa v uvedenej veci o postúpení veci na disciplinárne konanie U.. L. B. súd vykonal dotaz na Slovenskú advokátsku komoru, v akom štádiu sa nachádza disciplinárne konanie U.. L. B., resp. či je vec skončená a ako bolo vo veci rozhodnuté.

Slovenská advokátska komora listom zo 16.8.2011 č. DSII.-22/11: 3519/2010/Fá súdu oznámila, že podľa právoplatného rozhodnutia z 18.6.2011 bolo disciplinárne konanie vedené proti U.. Y.. L. B. podľa ustanovenia §-u 20 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory s poukazom na ustanovenie §-u 13 písm. b) a ustanovenie §-u 58 ods. 2 zákona NR SR č. 586/2003 Zb. z. o advokácii, zastavené.

Z výsluchu ďalších svedkov, ktorí boli vypočutí v konaní ČVS: ORP-164/OVK-CA-2006 mal súd zistené, že U.. R. B., vyšetrovateľka PZ SR v Čadci, Mgr. Lenka Vrúbelová, advokátska koncipientka L.. U. X.B., U.. F. F., advokátsky koncipient L.. N. F., vypočutí v konaní ČVS: SKIS-270/IS-3V-2008MV, sekcia kontroly a inšpekčnej služby V. V., nepotvrdili, že by M.. U.. P. M. pri výsluchu obvineného U. X. koncipientku U.. L. B. a menovaného „vyhodil za dvere, aby sa dohodli, či obvinený U. X. odmietne vypovedať.“ L.. G. Š. v uvedenom konaní vo svojom výsluchu však uvádzal, že klienti horemenovaných advokátov ako obvinení boli vypočutí skôr ako U. X. a U. X. vlastne z uvedených obvinených vypovedal ako posledný. Teda z výsluchu uvedených svedkov nevyplýva, či boli prítomní počas všetkých úkonov vo veci alebo boli prítomní iba počas zisťovania prítomnosti obvinených a po výsluchu svojich klientov obvinení odišli alebo boli prítomní aj pri výsluchu U. X.. Táto skutočnosť z výpovedí z horeuvedeného spisu nevyplýva.

L.. G. Š. v sťažnosti proti uzneseniu Ministerstva vnútra SR č. ČVS: SKIS-270-IS-3-V-2008 zo dňa 30.4.2009 okrem iného uviedol: „... môj klient vypovedal posledný z obvinených a títo odmietli vypovedať...“

Súd ďalej vykonal dokazovanie zadovážením si osobného spisu ktp. U.. P. M. od jeho zamestnávateľa a oboznámil na pojednávaní podstatné časti osobného spisu, ktoré sa dotýkali disciplinárnych previnení menovaného a po vykonaní tohto dôkazu spis vrátil zamestnávateľovi menovaného s tým, že si zadovážil kópie z podstatných častí tohto spisu dotýkajúceho sa disciplinárnych rozhodnutí nadriadených kpt. U.. P. M..

V osobnom spise menovaného sa nachádzali nasledovné rozhodnutia: a) disciplinárny rozkaz zo dňa 3.9.2003 riaditeľa OOPZ Ž. - okolie, podľa ktorého rozkazu bolo navrhovateľovi menovanému pridelených 11 trestných spisov, v ktorých nerešpektoval všeobecne záväzné predpisy najmä čo do rýchlosti konania, b) disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru skráteného vyšetrovania ÚJaKP - ORPZ v Ž. zo dňa 1.10.2004, ktorým rozkazom bol navrhovateľovi znížený plat o 15 %, nakoľko v 18-tich spisoch mal nečinnosť po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v 20-tich spisoch mu bola vytýkaná nečinnosť po dobu dlhšiu ako 5 mesiacov. Navyše v 8-ich spisov vôbec nereagoval na pokyny prokurátora, c) ďalší disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru všeobecnej kriminality ÚJaKP ORPZ v Č. z 12.1.2007, ktorým bolo M.. U.. P. M. uložené disciplinárne opatrenie, písomné pokarhanie za nedostatočné a nedôsledné plnenie služobných úloh, čím spôsobil prieťahy vo vyšetrovaní väzobnej veci ako i iných trestných veciach, ktoré sú konkretizované v uvedenom disciplinárnom rozkaze a ide o 5 vymenovaných spisov, d) personálnym rozkazom riaditeľa ORPZ X. Č. z 22.12.2009 bol dňom 1.1.2010 M.. U.. P. M. odňatý osobný príplatok zo 110,- Eur na 85,- Eur za nedostatky spočívajúce v prieťahoch vo vyšetrovaní, v neefektívnom postupe vo vyšetrovaní, v neplnení pokynov nadriadeného k predkladaniu vyšetrovacích spisov a v uvedenom

personálnom rozkaze riaditeľa ORPZ je najmenej 50 spisov, ktoré sú uvedené pod číslami konania, v ktorých sa takéto nedostatky vyskytli. Ďalej z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že s menovaným bol dňa 24.9.2009 vykonaný pohovor za prítomnosti riaditeľa ORPZ X. Č., zástupcu riaditeľa ORPZ X. Č., riaditeľa OJP ÚJKP ORPZ X. Č. a riaditeľa VO ORPZ X. Č. k návrhu R OJP ÚJKP ORPZ X. Č. na zníženie osobného príplatku z 20.8.2009, pričom všetky tieto opatrenia doposiaľ nevedli k požadovanému zlepšeniu výsledkov práce U.. P. M..

Ďalej sa v osobnej zložke kpt. U.. P. M. nachádza žiadosť o jeho preloženie adresovaná Okresnému riaditeľstvu PZ SR X. Č. z 13.4.2010, v ktorej žiada o preloženie na funkciu staršieho referenta OOPZ M. O. M. v pôsobnosti ORPZ Č. z funkcie vyšetrovateľa justičnej a kriminálnej polície PZ z odboru justičnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality ku dňu 1.5.2010.

Na návrh navrhovateľa a na preukázanie jeho tvrdenia, že podanie odporcu spôsobilo závažné dôsledky nielen v oblasti pracovno-právnej ale aj v oblasti rodinného života a najmä jeho zdravotného stavu, bol vypočutý ako svedok U.. F. I., ktorý po zbavení mlčanlivosti zo strany navrhovateľa ako jeho pacienta uviedol, že navrhovateľa pozná, pretože bol hospitalizovaný X. U. fakultnej nemocnici s akútnym infarktom myokardu a v spojení s týmito zdravotnými problémami boli vykonávané určité medicínske výkony a následne potom chodil navrhovateľ na pravidelné kontroly. Svedok na zásadnú otázku týkajúcu sa príčinnej súvislosti ochorenia navrhovateľa so spornou vecou, najmä sťažnosťou odporcu na nadriadený orgán navrhovateľa v súvislosti s výsluchom U. X. za prítomnosti L. B., uvádzal, že z dokumentácie vyplynulo, že navrhovateľ mal problémy s vredovou chorobou žalúdka a dvanástorníka. Vzhľadom na to, že akútny infarkt myokardu je multifaktoriálne ochorenie alebo vplyvy na vznik takéhoto akútneho infarktu myokardu sú multifaktoriálne, jeho vznik ovplyvňujú určité faktory, ktoré sú neovplyvniteľné a určité faktory, ktoré sú ovplyvniteľné. Medzi tie neovplyvniteľné patrí napríklad skutočnosť, že človek je muž v určitom veku a ovplyvniteľné je vysoký krvný tlak, zvýšený obsah tukov v krvi, obsah cukru a tiež dôležitým všeobecne známym faktorom je aj stres. Teda sú to skutočnosti, ktoré sú všeobecného charakteru. Svedok jednoznačne neuvádzal, že by infarkt myokardu u navrhovateľa bol spôsobený konkrétne udalosťou, ktorá je predmetom tohto konania, teda sťažnosťou odporcu a tým spojenými problémami v oblasti súkromného, pracovného života. Vzhľadom na to, že svedok vypovedal, že pred uvedeným infarktom ho on neliečil, teda nemôže sa ku konkrétnym faktorom, ktoré jeho zdravotný stav z tohto pohľadu ovplyvnili, konkrétnejšie vyjadriť a preto musí hovoriť všeobecne. Svedok tiež uvádzal, že si nepamätá časovo presnejšie ohraničené obdobie roku 2008, v ktorom mal byť navrhovateľ hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou X. U.. Po nazretí do záznamov zistil, že to bolo od 31.12.2008 a následne začiatkom roka 2009. Okrem toho svedok uviedol že v tomto prípade sa nedá jednoznačne povedať, že infarkt myokardu vznikol iba na základe stresovej udalosti. Môže tu byť kumulácia iných faktorov a môže ovplyvniť tento akútny infarkt myokardu aj určitá stresová udalosť, ale nebezpečenstvo vzniká postupne, ktoré nakoniec vyústi do infarktu myokardu. Teda nedá sa z tohto pohľadu jednoznačne uviesť, ktorý z týchto faktorov je ten, ktorý spôsobil infarkt myokardu u navrhovateľa.

Ďalší svedok U.. P. B. je lekárom, ktorý prišiel do kontaktu s navrhovateľom, pretože od roku 2002 ho navštevoval, teda jeho odborné pracovisko, kedy sa podrobil vyšetreniu žalúdka, dvanástorníka, pretože u neho pretrvávali rôzne problémy, ktoré sa dotýkali žalúdka a dvanástorníka, bol mu zistený dvanástorníkový vred a boli mu vykonávané pre podozrenie aj iné vyšetrenia na iné diagnózy, ktoré sa následne nepotvrdili. Svedok vypovedal, že podstatnou príčinou vzniku vredov žalúdka a dvanástorníka je životný štýl pacienta a stres, ktorý prežíva alebo ktorý ovplyvňuje takéto ochorenie. K otázke priebehu uvedeného ochorenia od prvého liečenia v roku 2002 svedok uvádzal, že od tohto obdobia zdravotné problémy navrhovateľa možno prirovnať k určitej sínusoidě, to znamená, že boli obdobia, v ktorých jeho zdravotný stav bol v určitom klude a potom sa opäť zhoršil. Prišiel s problémom, zistil sa nejaký zápal alebo zhoršenie a takéto obdobia sa od roku 2002 až doposiaľ opakujú.

Súd teda pri hodnotení uvedených svedeckých výpovedí nemal preukázané, že zdravotné problémy navrhovateľa priamo súvisia s udalosťou, ktorá nasledovala po sťažnosti L.. G. Š., v tomto prípade odporcu, na postup a správanie sa navrhovateľa pri výsluchu obvineného U. X. a kontaktu s U.. L. B..

Svedkovia U. X. a svedkyňa R. B.Š. sú bývalí kolegovia navrhovateľa na pracovisku ORPZ X. Č., ktorí sa konkrétnejšie k predmetu tohto sporu nevyjadrovali, ich výpovede vyznievali skôr všeobecne. Svedkyňa R. B. vo svojej výpovedi opäť potvrdzovala, že bola k postupu U.. P. M. vypočúvaná aj Inšpekciou Ministerstva vnútra SR potom, ako bola podaná na jeho postup sťažnosť zo strany odporcu, ale nevedela sa vyjadriť konkrétne, či k takej udalosti došlo alebo nedošlo.

Svedkyňa L.. L. B., Y.. bola predvolaná v tomto konaní ako svedkyňa a odmietla vo veci vypovedať s tým, že vzhľadom na to, že vykonáva činnosť, ktorej sa tento spor týka, ako advokátka, koncipientka, s poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o advokácii, odmieta vo veci vypovedať, pretože sa na ňu vzťahujú ustanovenia zákona aj napriek tomu, že v tom čase bola iba koncipientkou. Uvádzala tiež, že je pravdou, že pred Inšpekciou Ministerstva vnútra SR vypovedala a riadila sa vtedy iba pokynmi svojho školiteľa, teda odporcu L.. G. Š..

Na návrh navrhovateľa prostredníctvom jeho právneho zástupcu súd po doručení listinného dôkazu a to návrhu na podanie obžaloby v konaní ORPZ X. Ž., odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie všeobecnej kriminality pod ČVS: ORP-1486/1-OVK-ZA-2011, oboznámil listinný dôkaz, podľa ktorého je obvinený U. X., nar. XX.X.XXXX zo skutku, že na pojednávaní na Okresnom súde v Čadci vedenom pod sp. zn. 6C/181/2010 dňa 22.9.2011 v dobe od 11:00 do 12:28 hod., ktorá sa dotýkala právnej veci navrhovateľa U.. P. M., nar. 22.8.1968, proti odporcovi L.. G. Š., advokátovi Advokátskej kancelárie X. Č., o ochranu osobnosti, aj po poučení podľa §-u 126 Občianskeho súdneho poriadku vypovedal ako svedok pred súdom v tom zmysle, že ho U.. P. M. ako vyšetrovateľ potom, ako sa on rozhodol vypovedať ako spoluobvinený, vyhodil dva razy za dvere výsluchovej miestnosti spolu s L.. B. s tým, že im povedal, že ostatní spoluobvinení nevypovedali, prečo on vlastne chce vypovedať a keď sa vrátili, tak ich opäť poslal von z miestnosti s tým, že povedal, že prečo vypovedá, keď tí ostatní nevypovedali. Táto výpoveď bola odlišná oproti výpovede z 15.4.2009 vo veci pod sp. zn. ČVS: SKIS-270/IS-3-V-2008 týkajúceho sa prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §-u 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v tom zmysle, že M.. U.. P. M. mal údajne vtedy nehovoriť nič, aby odmietol vypovedať alebo aby nejako zmenil výpoveď predtým, ako sa šiel poradiť s advokátkou. Nevyvíjal pri vypočúvaní na neho nátlak, ani ho nenútil inak vypovedať. Nevyhadzoval ich za dvere, ale ani ich neposielal von, aby vypovedal, že výsluch prebiehal normálne a U.. P. M. mu umožnil poradiť sa s advokátkou pred výsluchom asi dva krát a že nechce a nemá dôvod podávať oznámenie na M.. U.. P. M.. Na základe tohto návrhu bola podaná Okresnou prokuratúrou v Čadci pod Pv 60/12-27 Okresnému súdu v Čadci obžaloba za skutok, ktorý je zhodný s návrhom na podanie obžaloby a z oboznámeného trestného spisu vyplynulo, že uvedená vec je vedená na Okresnom súde v Čadci pod č. konania 1T/35/2013, z ktorého spisu samosudkyňa zistila z č.l. 328 až 335 uvedeného spisu, že vo veci bol vydaný trestný rozkaz, na základe ktorého bol U. X. uznaný za vinného zo skutku podľa obžaloby, avšak uvedený trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, pretože v čase oboznamovania obsahu spisu na pojednávaní dňa 22.8.2013 uvedený trestný rozkaz nebol doručený Miroslavovi Vojtášovi.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na základ celého systému práva a ústavného poriadku v súvislosti s ochranou ľudskej dôstojnosti s hodnotou horizontálne neporovnateľnou s ostatnými ústavnými hodnotami alebo spoločenskými normami, považoval túto hodnotu za úplne nenahraditeľnú iným statkom a tým menej hodnotu vyčísliteľnú v peniazoch, pričom primárnou funkciou náhrady nemajetkovej ujmy je podľa jeho názoru funkcia satisfakčná a teda primerane s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu optimálne s tým je potrebné účelne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu do ľudskej dôstojnosti navrhovateľa odporcom.

Súd ďalej zohľadnil aj stanovisko odporcu, ktorým poukazoval na charakter a štýl práce navrhovateľa pred spornou udalosťou, teda podanou sťažnosťou zo strany odporcu na postup navrhovateľa, poukázal na dôkaznú povinnosť navrhovateľa, keď považoval za nepreukázaný nárok navrhovateľa, ktorý opiera o zdravotné problémy, v dôsledku spornej udalosti malo podľa tvrdenia navrhovateľa dôjsť k jeho závažnému zdravotnému problému spočívajúcemu v infarkte myokardu a dal do pozornosti súdu výpoveď samotného navrhovateľa na pojednávaní 31.5.2012, v ktorom uviedol: „... dovtedy som mal so žalovaným veľmi korektné vzťahy, dokonca sme si aj tykali a vychádzali s ním vždy veľmi dobre, tak o to viac ma takýto postup odporcu prekvapil, keďže vôbec predtým neprišiel sa opýtať, ako to skutočne bolo

a prekonzultovať celú situáciu.“ Ďalej poukázal na to, že vzhľadom na to, že v minulosti ešte pred touto udalosťou prekonal navrhovateľ infarkt, začal mať aj zdravotné problémy, najmä toho psychického rázu a preto sa rozhodol na základe tohto psychického nátlaku požiadať o preloženie na iné pracovisko. Za celých 12 rokov práce vyšetrovateľa ho nikdy nešetřila inšpekcia. Pokiaľ ide o rodinu, určitým spôsobom to malo postihnúť aj jeho rodinné vzťahy, pretože si je vedomý svojej zodpovednosti za deti, ktoré má z manželstva, pretože má 5-ročné dieťa a v čase, kedy toto vyjadrenie pred súdom prezentoval, aj 2-mesčné dieťa, teda rodina je týmto spôsobom nielen finančne, ale aj celkovým jeho psychickým stavom postihnutá. Súd na základe takto vykonaného dokazovania po skutkovej stránke dospel k záveru, že skutok, ktorý sa mal stať pri výsluchu U. X. ako obvineného v trestnej veci, v ktorej bol jeho obhajcom L.. G. Š. a pri vyšetrovacích úkonov vykonávaných vyšetrovateľom M.. U.. P. M.Z. dňa 21.11.2008 vznikol problém spočívajúci v spôsobe výsluchu U. X.. Na jednej strane je tvrdenie navrhovateľa, ktorý uvádza, že uvedený výsluch prebiehal korektným spôsobom a popiera akýkoľvek nátlak, na druhej strane je tvrdenie L.. L. B., ktorá opačný postup, ako uvádza navrhovateľ, prezentovala svojmu vtedajšiemu školiteľovi a terajšiemu odporcovi L.. G. Š., keď najskôr telefonicky a následne ústne podaním správy o spôsobe výsluchu, ako aj svojou výpoveďou pred orgánmi činnými v trestnom konaní, zotrvala na svojom stanovisku a na druhej strane výpoveď priameho účastníka tohto výsluchu Miroslava Vojtáša, ktorý v jednej výpovedi tvrdil, že nebol vyvíjaný na neho žiaden nátlak, že mal možnosť poradiť sa s právnou zástupkyňou a v ďalšej výpovedi, konkrétne v tomto konaní pred súdom, vypovedal úplne rozdielne, teda že bol vykonávaný nátlak, že boli navrhovateľom dva krát „vyhodení za dvere miestnosti, v ktorej výsluch prebiehal, aby zmenil svoj postoj k výpovedi“ a na tejto výpovedi zotrval až doposiaľ aj napriek tomu, že bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a bol doposiaľ nie právoplatne odsúdený za skutok, ktorý je kvalifikovaný ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa §-u 346 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa §-u 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby bolo upustené od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby boli odstránené následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa §-u 13 ods. 2 citovaného zákona, pokiaľ sa nejaví postačujúcim zadostučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za akých k porušeniu tohto práva došlo.

Občiansko-právna zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa §-u 13 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie týchto podmienok: a) neoprávnený zásah do chráneného všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť osobnosť fyzickej osoby, b) ujma na osobnosti fyzickej osoby (nemajetková ujma) v jej fyzickej, psychicko-morálno-sociálnej integrite, v určitých prípadoch musí táto ujma spočívať v znížení dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere, c) príčinná súvislosť medzi a) a b). Nenaplnením ktorejkoľvek z týchto podmienok sa vylučuje možnosť vzniku zodpovednosti podľa §-u 13. Zodpovednosť za neoprávnený zásah podľa §-u 13 je založená na objektívnom princípe. To znamená, že vedľa neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby ako objektívnej kategórie nevyžaduje zavinenie ako subjektívnu kategóriu pôvodcu tohto neoprávneného zásahu. Zavinenie ja na rozdiel od neoprávneného zásahu ako objektívnej kategórie kategóriou subjektívnou. Ak spočíva zásah v skutkových tvrdeniach difamujúcej povahy, nerozhoduje, či sú to tvrdenia rozširované písomne, ústne, tlačou, rozhlasom, televíziou alebo inak, možno oslobodiť od zodpovednosti alebo teda nie je zodpovedný ich pôvodca podľa §-u 13, ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé. Tento záver však neplatí, ak sa jedná o také tvrdenia, ktoré tvoria zásah do práv na ochranu osobnostného súkromia fyzickej osoby, ktorého predmet tvorí rýdzo vnútorná intímna sféra určitej fyzickej osoby včítane jeho rodinného života. Tieto skutkové tvrdenia, i keď sú pravdivé, predstavujú z povahy veci vždy už svojim zverejnením formu neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby.

Neoprávneným je taký zásah, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom. Takýto zásah je zásadne vždy nepravdivé či pravdu skresľujúce tvrdenie o fyzickej osobe, ktorá zasahuje do jej osobnosti. V posudzovaní dôvodnosti neoprávneného zásahu je potrebné vždy starostlivo zvažovať,

či v konkrétno prípade zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý sa navonok javí ako neoprávnený, nie je v skutočnosti dôvodom alebo okolnosťou, ktorá túto neoprávnenosť zásahu vylučuje.

O neoprávnený zásah v zmysle §-u 13 OZ nejde v prvom rade tam, kde dotknutá fyzická osoba k tomuto zásahu do svojej osobnosti zvolila (čo nie je tento prípad) a neoprávneným je aj taký zásah do osobnosti fyzickej osoby vylúčený vtedy, keď je takýto zásah s ohľadom na zabezpečenie priority verejných záujmov výslovne dovolený, resp. kde je jeho možnosť predpokladaná zákonom. Takýmito prípadmi sú najmä zákonné licencie v §-e 12 ods. 2 a 3 práve tak, ako aj licencie určené inými zákonmi, napr. Trestným poriadkom, Zákonom o starostlivosti o zdravie ľudu, Zákonom o rodine a iných za predpokladu, že takto vykonané zásahy fyzickej osoby sú skutočne v rámci a v medziach týchto zákonov.

V súdenom prípade odporca priamo nebol účastníkom konania, ku ktorému malo dôjsť pri výsluchu obvineného U. X.. Informácie o postupe navrhovateľa ako vyšetrovateľa v uvedenej veci M.. U.. P. M. mal sprostredkované informáciou svojej koncipientky L.. L. B., ktorá sa uvedeného úkonu zúčastnila a v určitej fáze aj z informácie samotného U. X., ktorý v rôznych štádiách o tejto skutočnosti vypovedal rozdielne. Teda v čase, keď sťažnosť, na základe ktorej navrhovateľ si uplatňuje týmto návrhom ochranu svojej osobnosti, vlastne odporca bol informovaný oficiálnym spôsobom svojou koncipientkou tak, že postup vyšetrovateľa - navrhovateľa v tomto konaní bol taký, ako uvádzal vo svojej písomnej sťažnosti na nadriadeného a okrem toho poukazoval aj na iné ďalšie procesné pochybenia navrhovateľa ako vyšetrovateľa, s ktorými sa navrhovateľ stretol v iných konaniach, ktoré nasledovali po tejto udalosti a ktoré podľa jeho tvrdenia sa vyskytovali aj v predošlom období. Teda v čase, kedy sťažnosť odporca adresoval nadriadenému navrhovateľa, nemohol si byť vedomý toho, že táto udalosť je nepravdivá, že je vymyslená, skreslená alebo iným spôsobom iná. O tej skutočnosti, že údajne sa tento skutok nestal, sa mohol odporca dozvedieť až z priebehu vyšetrovaní vedených či už v trestnej veci proti M.. U.. P. M. a následne potom z ďalšieho konania v trestných veciach, ktoré boli v tomto konaní oboznamované. Navyiac celé stanovisko oprávnenosti či neoprávnenosti postupu navrhovateľa pri výsluchu U. X. spočívalo iba na tvrdení samotného U. X., pretože ostatní vypočutí svedkovia, okrem L.. L. B., sa bližšie a konkrétnejšie k celému skutku nevyjadrovali. Svedkovia, ktorí boli pri výsluchu ako v substitúcii advokátov ďalších obvinených, sa vyjadrovali, že v čase ich prítomnosti sa takáto udalosť neodohrala, ale nebolo jednoznačne preukázané, či uvedené osoby boli prítomné počas výsluchu aj samotného U. X., v ktorej fáze týchto výsluchov malo dôjsť ku konaniu, ktoré L.. L. B. oznámila svojmu školiteľovi, teda v tomto prípade odporcovi.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporca v čase sťažnosti na navrhovateľa bol v dobrej viere, že postup navrhovateľa bol taký, aký mu opísala koncipientka U.. L. B..

K ďalšej podmienke zodpovednosti, či ujma na osobnosti fyzickej osoby bola spôsobilá znížiť jeho dôstojnosť alebo vážnosť v značnej miere, súd vykonal ďalšie dokazovanie, ktoré oboznámil, resp. vykonal dôkazy prečítaním podstatných častí osobnej zložky navrhovateľa, z ktorej mal jednoznačne zistené, že navrhovateľ mal aj v minulosti problémy disciplinárneho charakteru, o čom svedčia dôkazy, ktoré súd vykonal a to personálny rozkaz zo dňa 4.12.2000, na základe ktorého navrhovateľovi bol znížený funkčný plat, disciplinárny rozkaz z 3.9.2003 riaditeľa OOPZ Ž. - okolie, kedy mal nedostatky vo vybavovaní pridelených trestných spisov, disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru skráteného vyšetrovania ÚJaKP ORPZ X. Ž. zo dňa zo dňa 1.10.2004, ktorým mu bol znížený plat o 15 %, pretože v 18-tich spisoch mal nečinnosť po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, v 20-tich spisoch mu bola vytýkaná nečinnosť po dobu dlhšiu ako 5 mesiacov. Teda pokiaľ bol navrhovateľ disciplinárne postihnutý po období 21.11.2008, súd takéto disciplinárne tresty nepovažoval za disciplinárne tresty v súvislosti s jeho postupom zo dňa 21.11.2011, pretože ani z jedného dôkazu, či už listinného alebo akéhokoľvek iného dôkazu vykonaného v tomto konaní nevyplývalo, že práve pre jeho údajný postup pri výsluchu obvineného U. X. zo dňa 21.11.2008 bol disciplinárne postihnutý. Samotné tvrdenie navrhovateľa, že preto požiadal o preloženie na iné pracovisko, lebo bol v dôsledku žalovanej udalosti v neustálom kontrolnom napätí, pretože jeho nadriadení vo zvýšenej miere sa zamerali na jeho prácu, je neopodstatnené, pretože z vykonaných dôkazov bolo nesporne preukázané, že v práci navrhovateľa boli závažné nedostatky aj pred žalovaným obdobím a teda zrejme navrhovateľ sám si bol vedomý toho, že na tomto pracovisku, na ktorom

vykonával sporný výsluch, má problémy a preto požiadal o preloženie na iné pracovisko, ako to vyplynulo z jeho žiadosti, ktorá ako listinný dôkaz bola v konaní prečítaná. Súd nemal preukázané z vykonaného dokazovania, že by navrhovateľ mal akýmkoľvek spôsobom zníženú vážnosť na svojom pracovisku, pretože žiadnym dôkazom nepreukázal, že by jeho spolupracovníci alebo kolegovia ho v dôsledku žalovanej udalosti boli hodnotili záporne alebo negatívnejšie ako dovtedy.

Vzhľadom na to, že dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi, navrhovateľ mal preukázať zníženie jeho vážnosti v pracovno-právnom živote, v rodinnom živote a pokiaľ tvrdil, že bol zhoršený jeho zdravotný stav, z výsluchu vypočutých svedkov a na základe zdravotnej dokumentácie, ktorá bola uvedeným svedkom predložená, nebolo preukázané, že zdravotné problémy, ktorými trpí navrhovateľ, sú v príčinnej súvislosti so sťažnosťou podanou odporcom na navrhovateľa na jeho nadriadených. Práve naopak, vypočutí svedkovia sa vyjadrovali k zdravotnému stavu navrhovateľa aj pred spornou udalosťou a už od roku 2002 mal navrhovateľ podľa výpovedí ošetrovujúcich lekárov problémy jednak so žalúdočnými vredmi ako aj so srdcovo-cievnyimi problémami, teda mal aj srdcovo-cievne problémy. Navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť so žalovanou udalosťou ani v tomto smere. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že jeho rodinný život tým trpel, neprodukoval žiaden dôkaz, z ktorého by vyplynuli nejaké závažné rodinné problémy a teda všetky tvrdenia navrhovateľa súd považoval za tvrdenia subjektívneho charakteru, ktoré neboli navrhovateľom preukázané ako problémy v príčinnej súvislosti s konaním odporcu. Navyše odporca ako advokát, ktorý prichádzal do kontaktu s navrhovateľom ako vyšetrovateľom OR PZ Čadca, v súlade s Trestným poriadkom mal právo v záujme svojich klientov poukazovať na nedostatky a problémy, ktoré vznikali pri práci navrhovateľa a takéhoto charakteru bola aj sťažnosť, ktorú adresoval odporca nadriadenému navrhovateľovi.

Súd sa stotožnil s právnym názorom vyjadrením odporcom vo svojom písomnom podaní vo veci samej zo dňa 18.10.2012, v ktorom okrem iného uvádzal, že poukazuje na judikáty Najvyššieho súdu SR, v rámci ktorých činnosť advokáta v trestnom konaní ako obhajcu obvineného a v tomto prípade ako obhajcu obvineného Vojtáša, v ktorého veci uplatňoval všetky práva obhajoby vrátane sťažnosti voči postupu navrhovateľa v trestnom konaní, ktorý vystupoval ako vyšetrovateľ, nemôžu byť predmetom žaloby na ochranu osobnosti. Pokiaľ by to tak bolo, obhajca by nesmel žiadnym spôsobom zasahovať do nezákonnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní, teda nemohol by riadne hájiť práva obvineného, resp. obžalovaného. Tiež poukázal odporca na možnosť navrhovateľa, aby v postavení vyšetrovateľa hájil svoje práva trestno-právnym konaním, čo aj urobil, pričom všetky trestné konania voči odporcovi boli policajnými orgánmi odmietnuté. Teda tá skutočnosť, že je trestne stíhaný U. X. a že bola vec vyšetrovateľom u L.. L. B. postúpená na disciplinárne konanie Slovenskej advokátskej komory, ktorá v konečnom rozhodnutí disciplinárnej komisie voči L.. L. B. zastavila disciplinárne konanie, svedčí o tom, že tieto orgány nevzhliadli žiadne protizákonné konanie odporcu a na druhej strane aj samotnej L.. L. B.. Teda v rámci výkonu verejného práva musia strany konania zniesť určité vyššie psychické tlaky obmedzenia osobnej slobody, zásahy do svojich zákonom chránených záujmov, pretože sa jedná o výkon štátnej moci, pričom na jednej strane sú osoby činné v trestnom konaní a na druhej strane sú obvinení alebo obžalovaní, prípadne odsúdení so svojimi obhajcami, pričom dozor nad činnosťou týchto strán verejného práva vykonáva iba príslušná prokuratúra a súd, avšak v rámci trestných konaní. Súd na základe všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný a nevidel dôvod ani na ospravedlnenie sa odporcu navrhovateľovi, jeho nadriadenému, keď zo samotného rozsudového petitu sa mal ospravedlniť odporca už vedúcemu pracovníkovi neexistujúceho policajného orgánu a navyše nebol preukázaný ani taký závažný zásah do osobnostných práv navrhovateľa, ktorý by ho oprávňoval požadovať nemajetkovú ujmu. Súd preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Odporca ako úspešný účastník konania má v zmysle §-u 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, avšak odporca nepreukázal a ani nešpecifikoval žiadne náklady, ktoré by mu v spojení s týmto konaním vznikli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania neprisúdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a

dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).